

και Χανούμοις άφράταις κι' Οθαλικαίς σάν μουγάτσα
έξ του ρίχνουν κορφετί.

Κυτάζω χείλη γαιδίζ' έ λέπ,
κυτάζω χείλη σκερ' έ λέπ,
πουναι κι' από του Γούαρη την ζάχαρη γλυκύτερα,
και τώρα με τ' Σύνταγμα δέν τρέφ' σάν πρώτα πίτερα,

Μία σάν μουχαλεμι
σκαΐζει με τ' παραπάνω:
θείο θείο' σ'όν Σουλτάνο
μέσα' σ'της Βουλαις να' μπη.

Βουλευτήρια ν' άνοιξη,
την άνιόρασι να' πνίξη
και τόν κάθε πονηρό.

Νάσαι Πατισάχ με γνώσαι,
και σιγά με τόν καιρό
ψήφο και σ' έμας να' δώση.

Καιρός είναι τ'να κι' έμεις
να' γανομε Λαδες, Μις,
και της Δόντρας σφραγίζαταις
και να' βγάξομε γαζέτας.

Με' σ'τα χρόνια τα' μεγάλα
καιρός είναι κι' ή Τουρκάλα
σ' Βουλαις να' παραβράση.

Και καθείς Άγάς τρανός
να' κυτάξ'η ταπεινώς
τις Χανουμ από καρφάσι.

Θέλομε χειραφέτηα
κι' έχομε τ'ωρ άπαιτήσι
να' μας δοθούη Καλίση,
καθός' σ'τους άνδρας ψήφο.

Τέτομη που λές, άχμάκη,
πολλαις Χανουμ φωνάζουν,
και κατά γης πνάζουν
πασούμι και γιομακι.

Κι' ο Πατισάχ έκείνος ο Σύνταγματικός
παράποτε γλυκός
άκούει τών Χανουμ παραπάνω πολλά
και θέλωντας και μη με της Χανουμ γελά.

Και μ' ένα τόνον τρέφ'ομε μιλίχον, γλυκόν,
πρός τας Όθωμανίδας
ήπόχεται και ψήφον κι' έβρα βουλευτικην
και σήκωμα σανίδας.

Άρχίζει το σωτήριο των Τούρκων Βουλευτήριον.

Χαίρε, μεζλίσι μεμπούσαν, χαίρε, Βουλή μεγάλη,
που δώσεαις κι' Ανατολής γανένας το κεφάλι.
Μπαίνω σ'το Κανουβούλιον με γλώσσα σάν φαλλίσι...
να' κι' ο' δικό μας βουλευται... βλέπω τόν Καρολίδη...

να' κι' ο Κοσμίης της Σταμπούλ, κι' αλάρω και τόν Κάνδη,
κι' άπ' το Βεροδι μερικώς κι' από την Σαμαρκάνδη.

Να' κι' άλλοι βουλευτήρι μας, δ'οι παϊάνας φάλλου,
άλλα κι' ο Σάλτας εν' έδα, που θέλουν να τόν βγάλουν,
γιατι δέν έζει Τούρκικα, βρα Περικίλο να'ς,
και τούτο, καθός λέγεται, σά'λο μορτάλε θάβαι.

Πέρνω και Τούρκους' σ'το κοντό,
μα' κι' Αρμενίους σιαναντό,
τόν κύριον Αναϊνά,
τόν κύριον Άρτανιά.

Βλέπω τ'αγύρω μου χα'ά
και τόν Ένδερ και τόν Ριζά.
Ζουβόσι μεγαλώσομη σαδίζου έλαφροί,
μα' βλέπω και σπουδαίους
της Χάβρας Ιουδαίους,
τόν Άβρααμ, τόν Ιακώβ, τόν Χάμ, τόν Πετεφρη.

Είς της Τουρκιάς τόν κολοσσόν
Βαβίλ και σύγχουσι γλωσσόν,
κι' αλά που λές, σ'άλεν κ'ιαφρ,
κι' έλους τοδς Πρόβους τοδς Σαφρ.

Με' σ'το σπρωξίσι τών φυλών ενγνώρισα, μιακίνη,
κι' έ'ναν κουφά και δ'ο γκαβός,
εγνώρισα και παλαβόδς
και τόν Παλαβιταίη.

'Στης Βουλής τα θεωρετα, δηλαδή' σ'τα μπαλκονάφ
ήσαν και καλαμαράδες,
και Χανουμιαίς κ'ιαράδες,
κι' Εδρωταίαις φακλανάφ.

Και' θυμήθηκα τόν Κόντε, που με τόνση συστολήν
έξεφρέσθη' σ'την Βουλήν
πώς ή πρώτη τρυφερότης της καρδιάς του παρεγράφη
κι' είναι πλέον γα' το φάρι.

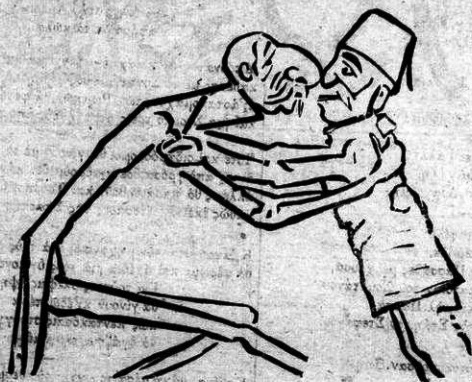
Γα' το Σύνταγμα' μιλούνε και Σοφτάδες διαδασμένα
κι' Οδλεμάδες με καλέμα,
και γα' την δεδηλωμένη
σ'ζητούν και' σ'τα χαρέμα.

Μεγαλώνω την Τουρκίαν την Κανουβουλευτικην,
δ'ομα Περικίλη, δέν είδα
την έλάσσανα μερίδα,
και την μεζονα του Φάλλη την εξωματικην.

Μέσα κι' έ'ω της Βουλής
πηλαδόν διαγγαίσι,
μα' κι' ε'νοουχοι της Αόλης.

Έρβρόντηται προσέχονταί και βουλευται πολλο
που με τ'ο χάρη κι' έβει ζουμ, με τ'οχι και τ'ο ναί,
και μ' έρωτοσαν: Σύνταγμα τί τάχατε δηλοί;
τό ν' άσφαλίξ'ης σύνταξιν από τόν Χαζινά.

Βεβαιώς είναι λετραϊτό,
τ'άνομη, τ'ο Παρλαμέντο,
μα' γίνεται κι' φάλας μ' αυτό,
τουτίσι φαλιμέντο.

**Από Βεζύρηδες βαρβάτοι
ο Κιζιμήλ με τον Κοροζιάτη.**

Ναι μὲν μὰς οὐδεὶς οἱ πολλὰ μὲ σιγητοῖραν γλώσσης,
μὲ πόδια καὶ μὲ χέρια,
μὰ προκαλεῖται καὶ νεομαρτυροῦντας διαδηλώσεις
μὲ ἔδρα καὶ μαδέρια.

Ναι μὲν συμβαίνει κάποτε καὶ κωλοσυγγίτα,
μὰ κι' ὅλοι σκούζουν λὲρ μπαλέρ
κι' ὅλοι ζήτουν να' αὐριλέρ,
τούτῃσιν ἴπσυργετα.

Νὰ τεκλιρ ἑπερωτήσεις,
νὰ μπαλέν καὶ συγγήσεις,
ἔλο μουπαγακούληρ
μὲ μαγκούρας οὐπακλήρ
καὶ μὲ κλάτους κικκαλήρ,
μὰ καὶ μὲ γρομῆς γρομρούρ,
κι' ὅλινα τρέκα τρούκ.

Εἶσαι γάϊδαρος ἰσοκί' εἶσαι καὶ τουμποῦ γουροῦν,
καὶ παλευοῦν καὶ κλειτοῦν,
κι' ἄδικα βαρεῖ τὸ τῶν,
ὅαν νὰ λέμε τὸ κουδοῦν.

Μάθετε οὐς, ἀβιάδατοι, καὶ οὐς οἱ δεβαρομένοι
πὼς Σύνταγμα σημαίνει
τὸ πάντοτε συνεπείθεσιν μαζί με τὰ Ντοβλέτγια,
γιατί μὲ τούτα ταῖνα θὰ ὄντη καὶ ροδέτγια.

Σκιρτάτε, φιλελεύθεροι, Νεότουρκοι πολιῖται,
καί' στῆς Βουλῆς τῆν ἑναερῖν μετ' ἀλλοφύλων χαιρετε,

κι' ἂν παρὰ Τούρκους χουριγέτ' ἴ' λειυερὰ κάλεται,
θρῆς ἐπιχορήγησις παρ' Ἑλλῆσι προφραται.

Ἢ μὲν δίκη σας χουριγέτ' εἰνούχους καταργεῖ
καὶ μισοκόδς χασῆδες,
ἢ δὲ δίκη μὰς χουριγέτ' στοῦς λαλοῦς χουριγέτ'
μπαζίσια καὶ λουφέδες.

Σὰς μακαρίζουν πάντες κι' οἱ Μαραθονομάχοι,
ἔλατε οἱ καβέρας βουλευτικὰς ἀθρόοι...
μακέρως ἐκείνος ποῦ δύο γλώσσας ὄδχη,
τὴν μία γὰρ νὰ λέη, τὴν ἄλλη γὰρ νὰ τρέη.

Τώρα θὰ φημισῆτε
καὶ οὐς ἐστὴν οἰκουμένην,
τώρα θὰ δοξασῆτε
μὲ τὴν δεδηλωμένην.

Θὰ πάθετε καὶ οὐς ὡσὼν κι' ἔμεις ναυτίαν
μὲ τὴν τεκμιλιετ, τὴν ἑλλῆς ἀπαρτίαν,
κι' ἰνοτάσιος ἱπαρῶ, θὰ κάνουν οἱ νιαῖδες,
μὰ καὶ μπουτοῦν γκεδῶ μεγάλας παννυχίδες,
ποῦ θὰ μιλῶν πολλὰ γὰρ τῆς παρονυχίδες.

Συμφώνως μὲ τὸ Σύνταγμα μαζί μὰς νὰ χαρῆσθε
καὶ μακαρίως ὅαν κι' ἔμὰς στοῦς ἔθρας νὰ κομῆθε,
καὶ πάντα νὰ σαρκάζετ' στοῦς ἔθρας τῆς χαννιόσας
τοῦς λόγους τῆς ἀβι' ταρῶν τῆς ἐνπολιτείαςας.

Μὴ ταυτάς ἐνόλες
καὶ χρησίμους συμβουλάς

παραδέσετε ποτέ,
της Τουρκίας βουλευται,
και θωπεύοντες την κάλπιν, όποι λέγεται κουτού,
τρώτε πίνετε μαζί μας στην ύγειαν του κουτού.

Είναι, τζάνουμ, ή Βουλή
πράγμα ζόρικο πολύ.
Θέλει γνώση, θέλει γλώσσα,
τελιγκάδες κι' άλλα τόσα.

Μή σου φαίνεται, Τουρκιά,
μόνο χαζοτρομικιά
κι' έτοιμο ραχάτ-λουκούμι.

Θέλε: Κόντε, θέλει Ράλλη,
θέλει και Μαυρομάχη,
Γκιμπονέζους και Δραγούμη.

Τέτοια τούς είπα, φίλε
των Αθηνών στωμάλε,

και δός του κι' έμπαινόβγαϊναν Πασαδες με χρυσά,
όπτεσν—θείτου θαύματος!—κατόπιν του Σουλτάνου
ό Θεοτόκης, πρόβαλε με τόν Κιζιλή Πασαά,
τόν Μπαλατζή, τόν Γούναρη, τόν Στάη, τόν Στεφάνου.

Κι' έφ'στέ Κοινοβούλιον λαμποκοποσάν Ξιφη
κι' όι πρώτοι τών έν τέλει,
ό Τελετάρχης ό Τζεβάτ έκ μέρους του Καλήρη
τόν λόγον απαγγέλλει.

Ο λόγος ό Σουλτανικός σπουδαίος και σημαντικός 3.

Μετά μεγάλης μου χαράς κυτάζω συνηγμένους
τούς διαφόρους βουλευτάς κάθε φυλής και γένους,
κι' άν κάληδες στής έκλογαίς έδηγίναμε μεγάλοι
παραιομαίς σάν κι' αύταις κι' ό Ρομί της κάνουν κι' άλλο.

Γιαγίς όλντου, φωνάζετε, κι' άς χάσκουν οι κουτοί,
κι' άς πών πικρά παράπονα γά κάνουν' στόν Κατή.
Καίρ' όλα...σας χαίρειτ' οριστικά χειροπιασμένους,
κι' έλπίζω σ' άλλαις έκλογαίς να δώ και πεθαμμένους.

Πολλά θα μάς οκαρώση τ'ό νέο τ'ό Ντοβλέτι,
άρτιν θα γίνη, τζάνουμ, μέγας χαλασμός,
κι' άν μ'έλλειμμα μέγало γεννη' πολύ σκελέτι
κι' ό τού δικού μας κράτους προμπολογισμός,
πίστευαι γι' αυτό και πόνους μήν έχετε κρυφούς
κι' εόθους έκ της Ελλάδος καλύτετε σοφούς.

Γνωρίζουν σάν σοφοί κι' εϊδήμονες έκτενοι
πώς έλλειμμα μπορεί περισσομα να γίνη.
Τούς λέν γιά τέτοιους τζχαναις λαμβόλους βικανούς
κι' άν ό παρās τούς λειπη τούς περισσούς νούς.

Τήν ούχουδ'ετ, τήν άδαλέτ κάθε Πασαάς κηρύττει,
και τ'ά καθούκια τ'ά ψηλά θ'άλλάξουνε τού κλήρου,
κι' άν τίποτα δέν λέγεται στόν λόγο γιά τήν Κρήτη
ζμας θα γίνη ζήτημα κι' ή Σοοδα τού Φαλήρου.

Άρτιν θα δούμε πράγματα και θαύματα θαυμάτων
κι' από τούς Ρομί θα μάθουμε περί διά γραμμάτων,
πώς τ'ά παιδιά πρωτ' πρωτ' να τρέχουν' στά Σχολεία
και πώς τόν χρόνο τρεις φοραίς ν'άλλάξουνε βιβλία.

Και πώς με τήν γυμναστική
να πάθουν κήλαις ελα,
και τέλος στήν Αμερική
ν'άφήσουνε τ'ά κώλα.

Μπουνάτσ' στόν καχπέ-ντουτζιά, μα και στό κράτος ελο,
καθένας με τ'ό Σύνταγμα θα β'ρίσκη τ'ά νερά του,
κι' άστακομάχους τών Ρωμηών θα φέρουμε γιά Στόλο
και γιά Στρατό τρεις στρατηγούς από τού Ζαχαράτου.

Ίστέ και σιδηρόδρομοι θα γίνουν με τ'ό ζέρι,
άν κι' από γρόσα, βρε γιαδρομιά, δέν κάνουμε σφατέ,
άλλέως θα παραιτηθούν και Τούρκοι βουληφόροι
καθώς έκτεν' οι τέσσαρες της Σπάρτης βουλευται.

Κι' άφου σταλούν μηχανικοί γιά τούς σιδηρόδρομους
θα φέρουμε και σχέδια γιά τούς ύγειονόμους.

Γιά τούτους σκέφτες όψηλας
θα γίνουν κι' εδω πέρα
πώς πεντακόσους στρογγυλαίς
να εγάζουν τήν ήμέρα.

Καθένας θαχνη μέσα του γιά τούς θεομους γιαγίνας,
μα και γιά μάς ή ζάχαρη μέγας ελας φτηνήνη,
άλλ' ζμοος εις τόν φασιπό βαρού θα βάλουν φόρο,
γιατί μ'αυτόν ό Χαζίνις θα κήνη μάρμαμα—ντόρο.
Κι' έτσι θα τρώγεταϊ κουκούμ, κι' ή ζάχαρη φτηνά,
κι' ό Ρομί θα ζαχαρώνουνε μ'εμάς στά σκουτενά.

Τοίροι θα μείνουν άχαρνοί κι' ό τού Γιλδίς φαγάδες
και θα γενούν έπιστρατοι κι' ελ' οι Κιαλαραγάδες.
Κι' ό ποιος με πίσυν πάντοτε τηρεί τ'ά καθεστώτα
έκτενος σ'σ' άξιώματα β' άνυψηθή τ'ά πρώτα,
και άρχεται στόν Χαζίνι να πέρνη τόν λουφέ του,
άλλ' όποιος τρώγωντας άδρα
σ' αυτό τ'ό Σύνταγμα άντιδρα,
θα, προσκαληται σ'τό Γιλδίς να πέρνη τόν καφφέ του.

Άφερμ' λέμε στόν Κιζιλή, τόν ζακουστέ Βεζύρη,
γιατί με τούτον προκοπή θα δούμε και χαίρει.
Έκτενος τ'ά κατάφερε στήν άνακατοσοομα
κι' άνταμ' εφάνη με μισαλό κι' άνθρωπος της δουλειάς,
και λέμε να τού στελιώμα πεσοκίς λίγα πούρα,
καθώς εις τόν Βεζύρη του τών Ρομί ό Βασιλιάς.

Καίρ' όλα γιά τήν Βουλή, γιασασά, σπολλάτη, κήτω,
κι' άμάν κουζούμ, άμάν γιαδρομιά, τήν έναρξιν κηρύττω.

Είπεν αυτά, κι' ό Πασιάχ εις τ'ό Παλάτι τρέχει,
κι' έμβαθ' τότε, βρε τούλιμ,
γιά τόν δικό μας Βασιλιά
γενέθλια πώς έχει.

Κι' είπα κι' έγω στόν Ρήγα μας: άν είσαι κι' έξηνητάρης
ποτέ της ραδιόνητος να μη σου λείψ' ή χάρις,
κι' εδω μιά μέρα, Βασιληρά, με χρόνος, Μαβουσαλά
να σ' έζυμνοται Βεζύρηδες μέσ στόν χορού τήν σάλα.